

In de amvb zijn vele regels opgenomen om minimumeisen aan dierenwelzijn te stellen. Mijn ervaring is dat veruit de meeste boeren die minimumeisen zullen zien als het te realiseren doel. Opmerkelijk te zien welke brede reikwijdte en scherp detailniveau de amvb kent. Het zegt dat de overheid ook inziet hoe heftig de financieel - economische krachten op de dierenhouders inwerken.

In de jaren zestig gaf een Nederlander gemiddeld 60% van het inkomen uit aan voedsel. Nu is dat nog 20%. Steeds goedkoper produceren heeft dus mede tot gevolg gehad dat de sector marktaandeel heeft ingeleverd en steeds minder financiële ruimte heeft gekregen. Vlees en zuivel is een primaire behoefte, onder andere vakantie en uitgaan niet. Tijd dat de sector weer meer financiële en organisatorische ruimte herwint ten hoeve van het dierenwelzijn en de dierenhouder. Vlees en zuivel produceren dient daarom duurder en schaarser te worden. Zowel binnen de sector als buiten de sector. Beetje bij beetje. Met een ambitieus doel op langere termijn. Dat ambitieuze doel stellen op biologische kwaliteitsniveau lijkt mij realistisch en haalbaar.